

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ НАЯВНИХ СПРОМОЖНОСТЕЙ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ СТРУКТУР СКЛАДОВИХ ОБОРОНИ

Систему оборонного планування, запровадження якої триває в Україні, зосереджено на спроможностях. Важливим елементом системи оборонного планування є оборонний огляд, порядок проведення якого затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2018 року № 941. Зважаючи на те, що очікуваним кінцевим результатом оборонного огляду є формування перспективної моделі Збройних Сил та інших складових сил оборони з урахуванням реальних і потенційних загроз у воєнній сфері та фінансово-економічних можливостей держави, стає очевидним, що від якості наукового обґрунтування процедур проведення оборонного огляду залежить здатність України протистояти викликам і загрозам майбутнього. Оскільки однією з цілей проведення оборонного огляду є оцінювання “наявних спроможностей щодо ефективного реагування на виклики і загрози у воєнній сфері”, набуло актуальності питання наукового обґрунтування методичного підходу до оцінювання наявних спроможностей функціональних структур складових оборони. Досвід НАТО показує, що запроваджені у країнах Альянсу підходи до планування на основі спроможностей дали змогу застосувати концепцію розвитку сил оборони країн-партнерів за принципом “ефективність на противагу кількості” та функціонально інтегрувати процеси оборонного і бюджетного планування. Кінцевою метою такого планування є формування у прогнозованих економічних умовах комплексних спроможностей сил оборони, достатніх (або максимально можливих) для гарантованого (максимально досяжного) виконання визначених завдань.

У статті розкрито методичний підхід до оцінювання спроможностей функціональних структур сектору безпеки і оборони, який дає змогу із незначними працевитратами оцінити наявні спроможності їх носія як на етапі проведення оборонного огляду, так і під час передавання підрозділів до складу об'єднаних сил. Отримані із використанням наведеної методики результати можуть бути використані для розвитку наявних спроможностей або розроблення проектів для формування нових спроможностей. Зазначений методичний підхід є загальним для всіх груп спроможностей, тому для повного урахування специфіки конкретних функціональних груп спроможностей може потребувати деякої деталізації. Крім того, зазначений методичний підхід може бути покладений в основу програмно-розрахункового забезпечення процесів оборонного планування.

Ключові слова: оборонне планування, спроможності, оцінювання спроможностей.

Вступ

31 жовтня 2018 року Кабінет Міністрів України постановою № 941 затвердив Порядок проведення оборонного огляду Міністерством оборони. Оборонний огляд проводять з метою оцінювання стану і готовності Збройних Сил та інших складових сил оборони до виконання завдань з оборони держави, стану їх кадрового, фінансового, матеріально-технічного та інших видів забезпечення, а також наявних спроможностей щодо ефективного реагування на виклики і загрози у воєнній сфері [1].

Постановка проблеми. Одним із базових принципів проведення оборонного огляду визначено принцип наукової обґрунтованості. Зважаючи на те, що очікуваним кінцевим результатом оборонного огляду є формування перспективної моделі Збройних Сил та інших складових сил оборони з урахуванням реальних і потенційних загроз у воєнній сфері та фінансово-економічних можливостей держави, стає очевидним, що від якості наукового обґрунтування

процедур проведення оборонного огляду залежить здатність України протистояти викликам і загрозам майбутнього. Оскільки однією з цілей проведення оборонного огляду є оцінювання “наявних спроможностей щодо ефективного реагування на виклики і загрози у воєнній сфері”, набуло актуальності питання наукового обґрунтування методичного підходу до оцінювання наявних спроможностей функціональних структур складових оборони.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз робіт вітчизняних науковців показує, що проблематику організації та проведення огляду спроможностей розглядали І. С. Руснак [2], В. П. Горбулін [3], В. Ю. Богданович [4], А. І. Семенченко [5], Ю. В. Пунда [6] та багато інших. Автори звертали увагу на удосконалення єдиної системи органів, здатних забезпечити організацію та проведення огляду спроможностей у контексті сучасних викликів і загроз, загальні підходи до організації оборонного планування та його

основних етапів. Проте методику проведення огляду та оцінювання спроможностей, адаптовану до українських реалій, розглянуто недостатньо.

Метою статті є розроблення методичного підходу до оцінювання наявних спроможностей функціональних структур сил оборони.

Виклад основного матеріалу дослідження

Під час усіх етапів оборонного огляду ключовим елементом оцінювання є спроможності. Так, оперативні, бойові, спеціальні спроможності визначають як здатність органів військового управління, з'єднань, військових частин, військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил або сукупності сил і засобів сил оборони виконувати завдання (забезпечувати реалізацію визначених військових цілей) за певних умов, ресурсної забезпеченості і відповідно до встановлених стандартів. Зосередження уваги на спроможностях, а не організаційній структурі і кількості зразків ОВТ, є тією рисою, яка вирізняє розпочатий оборонний огляд.

Підходи до оборонного планування на основі спроможностей розроблені й апробовані у США, запроваджені та довели свою ефективність у країнах – членах НАТО. Яскравим прикладом їх дієвості є трансформація підходів до оборонного будівництва у країнах, які раніше входили до складу організації Варшавського договору та СРСР. Вже зараз країни Балтії, Польща, Чехія та інші нові члени НАТО, мають систему оборонного планування, яка дає змогу ефективно розвивати сили безпеки та оборони в умовах ринкової економіки й електоральних циклів.

Таким чином, систему оборонного планування, запровадження якої триває в нашій державі, зосереджено на спроможностях. Зазначимо, що спроможності розглядають з різних точок зору: у процесі розвитку Збройних Сил України – як здатність генерувати заздалегідь визначений ефект у можливому збройному конфлікті, у процесі планування їх застосування – як основну розрахункову одиницю, що береться до уваги під час формування угруповання військ (сил), створюваного для реагування на кризу, чи виконання усього переліку завдань конкретної операції. Зважаючи на структуру й основні засади функціонування системи управління Збройними Силами України, які визначено Законом України “Про національну безпеку України” та оновленими документами стратегічного планування, формувати об’єднані сили передбачено шляхом передання до їх складу відомчих та видових частин та підрозділів. Як зазначено в Законі України “Про національну безпеку України”: “командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, командувачі (керівники) інших військових формувань, від яких визначений комплект сил і засобів переданий до складу об’єднаних сил, продовжують здійснювати їх укомплектування особовим складом, озброєнням, боєприпасами,

військовою та спеціальною технікою, іншими матеріально-технічними засобами” [7]. Визначати комплект сил і засобів для створення угруповання з реагування на кризу у складному (багатовимірному) оперативному середовищі із використанням підходів, прийнятих у НАТО, доцільно у такому порядку (рис. 1).

Кінцевий стан	Очікувана мета операції
Цілі	Те, чого потрібно досягнути в кожній зі сфер (вимірів) оперативного середовища
Спроможності	Ефекти, які слід згенерувати в різних сферах (вимірах)
Підрозділи	Носії спроможностей, які потрібно передати до складу об’єднаних сил
Структура	Зведення носіїв спроможностей, підсистем управління та забезпечення в життєздатну структуру, що забезпечить реалізацію спроможностей

Рис. 1. Порядок визначення комплекту сил і засобів для створення угруповання з реагування на кризу у складному оперативному середовищі

У наведеному порядку показано місце спроможностей у плануванні та організації застосування сил оборони, проте основною сферою їх використання є планування їх розвитку та генерування.

Досвід НАТО показує, що запроваджені у країнах Альянсу підходи до планування на основі спроможностей дали змогу застосувати концепцію розвитку сил оборони країн-партнерів за принципом “ефективність на противагу кількості” та функціонально інтегрувати процеси оборонного і бюджетного планування. Кінцевою метою такого планування є формування у прогнозованих економічних умовах комплексних спроможностей сил оборони, достатніх (або максимально можливих) для гарантованого (максимально досяжного) виконання визначених завдань.

Переваги застосування концепції оборонного планування на основі спроможностей відображено у наведених нижче положеннях офіційних документів НАТО і твердженнях досвідчених фахівців із країн-партнерів:

“Цей метод (метод оборонного планування на основі спроможностей – А.П.) включає функціональний аналіз усіх вимог до існуючих та необхідних спроможностей. Спроможності визначаються на основі завдань, що потребують вирішення... Після визначення необхідної кількості спроможностей вибирають найефективніші з точки зору витрат варіанти задоволення вимог для виконання необхідних завдань” [8];

“Концепція планування на основі спроможностей визнає взаємозалежність сил і засобів, доктрин, організації та підтримки в забезпеченні обороноздатності, а також необхідність вивчення варіантів і компромісів між існуючими та необхідними спроможностями з огляду

на ефективність, ціну та ризики, щоб визначити оптимальні інвестиції

в розвиток сил” [9];

“Планування на основі спроможностей – це системний процес розвитку сил, метою якого є вибір найбільш прийнятних рішень щодо виконання державних пріоритетних завдань. Відпрацьовані варіанти застосування сил мають відповідати стратегічним цілям, мінімізувати витрати й ризики та відповідати іншим обмеженням” [10].

Огляд спроможностей проводиться в ході середньострокового оборонного планування (або за рішенням Міністра оборони України кожних два-три роки), як це визначено в п. 5.11 “Рекомендацій з оборонного планування на основі спроможностей в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України” (далі – Рекомендації), затверджених Міністром оборони України 12 червня 2017 року [11].

В ході огляду спроможностей органи військового управління стратегічного, оперативного, тактичного рівня, командири, начальники і керівники структурних підрозділів та організацій оцінюють наявні спроможності (оперативні, бойові, спеціальні) (п. 7 Рекомендацій), порівнюючи необхідні спроможності для виконання завдань за кожним імовірним сценарієм розвитку кризових ситуацій та наявні спроможності сил і засобів. Передбачено, що оцінювання спроможностей проводять за такими базовими елементами:

- чинні керівні документи;
- організаційна структура;
- підготовка особового складу;
- забезпеченість озброєнням та військовою технікою;
- стан системи матеріально-технічного та медичного забезпечення (логістики);
- якість військової освіти і науки;
- персонал;
- інфраструктура;
- сумісність з відповідними підрозділами сил НАТО [11].

Водночас на сьогодні не визначено, як саме відбуватиметься оцінювання базових елементів наявних спроможностей. Як зазначив у своєму виступі 13 листопада 2018 року заступник начальника Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майор В. Талалай [14], на той час недоліки у процесі оцінювання на основі спроможностей були виявлені такі:

- тривалий час (6–9 місяців), необхідний для проведення оцінювання на основі спроможностей;
- відрив значної кількості людей від виконання функціональних обов’язків для роботи у складі робочої групи з оцінювання спроможностей;
- адміністративна складність процесів створення робочих груп, організації їх роботи, збирання й аналізів результатів і підготовки пропозицій.

Таким чином, пілотне оцінювання виявило, що цей процес потребує значних працевитрат і триває

невиправдано довго. Крім того, немає універсального підходу до процесу оцінювання і кожна група використовувала власні погляди. Як наслідок, аналіз окремих недоліків спроможностей може виявитися недостатньо об’єктивним, що зрештою поставить під сумнів якість всього оцінювання та висновків, зроблених за їх результатами. Суперечливими є й інші положення, наприклад, під час оцінювання спроможностей тактичного рівня дещо нелогічно оцінювати якість військової освіти, окремо оцінювати забезпеченість озброєнням та військовою технікою і стан системи матеріально-технічного та медичного забезпечення. Як зазначив директор Департаменту воєнної політики, стратегічного планування та міжнародного співробітництва Міністерства оборони України О. Меліхов у лютому 2019 року, результати пілотних оцінювань будуть використані для удосконалення методики оцінювань, формування елементів системи управління розвитком спроможностей, а надалі – як вихідні дані для планування розвитку спроможностей” [15].

Таким чином, існує об’єктивна необхідність розроблення універсального підходу до оцінювання наявних спроможностей функціональних структур складових оборони, який даватиме змогу оцінювати кожен елемент спроможностей (відповідно до підходу DOTMLPFI), не потребуватиме значних витрат на роботу експертів, сприятиме отриманню прозорої і несутвореної оцінки наявних спроможностей, а за отриманими висновками можна буде обґрунтувати програму подальшого розвитку спроможностей.

Як зазначено вище, в основу підходу до оцінювання наявних спроможностей покладено підхід DOTMLPFI, прийнятий у країнах-членах НАТО, за такими базовими компонентами:

- D – doctrine доктринальна база;
- O – organization організація;
- T – training підготовка;
- M – materiel ресурсне забезпечення;
- L – leadership якість управління та освіта;
- P – personnel персонал;
- F – facilities військова інфраструктура;
- I – interoperability сумісність.

Оцінювати спроможності з використанням підходу DOTMLPFI доцільно за методикою оцінювання кожної складової.

1. **Доктринальна база** – наявність концепцій, настанов, засад застосування, стандартних операційних процедур та інших керівних документів.

Доктринальну базу оцінюють за забезпеченістю потреб реалізації спроможності в описі технології її реалізації:

$$D \in \{0,2;0,5;0,75;1\} \quad (1)$$

Значення D розраховують таким чином:

керівні документи розроблено – $D=0,2$;

адекватність керівних документів

перевірено під час навчань, тренувань, розіграшів, тощо – $D=0,5$;

за результатами заходів перевірки проаналізовано недоліки – $D=0,75$;

керівні документи періодично оновлюються з урахуванням висновків аналізу недоліків – $D=1$.

Організація – наявність організаційної структури відповідних сил і засобів, які створюють відповідну спроможність.

Організація оцінюється показником достатньої та необхідної сукупності структурних елементів системи:

$$O \in \{0,5; 0,75; 1\} \quad (2)$$

Значення O розраховують таким чином:

сукупність спроможностей структурних елементів системи забезпечує необхідні спроможності системи в цілому – $O=0,5$;

організаційна структура перевірена і є оптимальною за співвідношенням “спроможність/вартість” серед інших альтернатив – $O=0,75$;

здатність наявної організаційної структури забезпечити виконання вимог керівних документів доведено під час навчань, тренувань, розіграшів – $O=1$;

Підготовка – наявність системи підготовки відповідних сил і засобів, що створюють певну спроможність, індивідуальна та колективна підготовленість особового складу, підготовленість штабів та військових формувань.

Рівень підготовленості T оцінюють за формулою:

$$T = n \cdot y \cdot z \quad (3)$$

де n – наявність програми підготовки, що забезпечує виконання вимог керівних документів: $n = 0$ за наявної програми, $n = 1$, якщо програми немає;

y – частка укомплектованості персоналом з відповідним рівнем освіти та кваліфікації на посадах структурних елементів системи, що забезпечує спроможність,

$$y \in [0,1] \quad (4)$$

z – частка виконання заходів підготовки з-поміж передбачених програмою підготовки момент оцінювання,

$$z \in [0,1] \quad (5)$$

Ресурсне забезпечення – забезпеченість необхідним озброєнням і військовою технікою, обладнанням, запасами матеріально-технічних засобів та витратних матеріалів, а також фінансовими ресурсами.

Ресурсне забезпечення M оцінюють як частку готового до застосування озброєння, спеціальної техніки, обладнання M_{Γ} основної номенклатури (забезпечує реалізацію спроможності) від його штатної чисельності чи чисельності передбаченої керівними документами, $M_{\text{Ш}}$:

$$M = \frac{M_{\Gamma}}{M_{\text{Ш}}} \quad (6)$$

Якість управління та освіта – наявність належного півня освіти і професійної підготовки керівного складу усіх ланок.

Якість управління та освіти оцінюють показником L як частку особового складу органів військового управління, що повністю відповідає паспортним кваліфікаційним вимогам до посади носія спроможностей $L_{\text{В}}$ від штатної чисельності носія спроможності $L_{\text{Ш}}$:

$$L = \frac{L_{\text{В}}}{L_{\text{Ш}}} \quad (7)$$

Персонал – наявність кваліфікованого та мотивованого особового складу.

Наявність кваліфікованого та мотивованого особового складу P оцінюють часткою персоналу, який за результатами щорічного оцінювання оцінено не нижче ніж “займаній посаді відповідає” $P_{\text{В}}$ від штатної чисельності підрозділу $P_{\text{Ш}}$.

$$P = \frac{P_{\text{В}}}{P_{\text{Ш}}} \quad (8)$$

Військова інфраструктура – наявність об’єктів та окремих споруд, призначених для забезпечення виконання військами (силами) завдань збройної боротьби, а також розміщення і забезпечення їх життєдіяльності.

Військову інфраструктуру F оцінюють як частку готових до застосування об’єктів інфраструктури F_{Γ} основної номенклатури (забезпечує реалізацію спроможності) від його штатної чисельності, передбаченої керівними документами $F_{\text{Ш}}$:

$$F = \frac{F_{\Gamma}}{F_{\text{Ш}}} \quad (9)$$

Сумісність – доктринальна, оперативна та технічна сумісність сил і засобів для спільних дій у складі сил оборони, а також багатонаціональних формувань.

Сумісність I оцінюють через відповідність доктринальної бази реалізації спроможностей доктринальній базі реалізації тотожної спроможності у країнах-партнерах:

$$I \in [0,1] \quad (10)$$

де $I = 0$, якщо доктринальна база реалізації спроможностей не відповідає доктринальній базі реалізації тотожної спроможності у країнах-партнерах;

де $I = 1$, якщо доктринальна база реалізації спроможностей відповідає доктринальній базі реалізації тотожної спроможності у країнах-партнерах.

В цілому оцінку спроможності S можна визначити як мінімальне значення серед часткових показників оцінювання:

$$S = \min(D; O; T; M; L; P; F; I) \quad (11)$$

Висновки і перспективи подальших досліджень

У статті розроблено методичний підхід до оцінювання спроможностей функціональних структур сектору безпеки і оборони, який дає змогу із незначними працевитратами оцінити наявні спроможності їх носія як на етапі проведення оборонного огляду, так і під час передавання підрозділів до складу об'єднаних сил. Отримані із використанням наведеної методики результати можуть бути використані для розвитку

наявних спроможностей або розроблення проектів для формування нових спроможностей.

Зазначений методичний підхід є загальним для всіх груп спроможностей, тому для повного урахування специфіки конкретних функціональних груп спроможностей може потребувати деякої деталізації. Крім того, зазначений методичний підхід може бути покладений в основу програмно-розрахункового забезпечення процесів оборонного планування.

Література

1. **Порядок** проведення оборонного огляду Міністерством оборони: затв. Постановою КМ України від 31.10.2018 № 941. 2. **Руснак І. С., Петренко А. Г., Яковенко А. В., Романюк І. М.** Оборонне планування на основі спроможностей: особливості та перспективи впровадження // Наука і оборона. 2017. № 2. С. 3 – 10. 3. **Горбулін В. П., Качинський А. Б.** Стратегічне планування: вирішення проблем національної безпеки: монографія Київ: НІСД, 2010. 288 с. 4. **Богданович В. Ю., Семенченко А. І.** Спосіб формалізації стратегічного планування у сфері державного управління забезпеченням національної безпеки держави // Стратегічна панорама. 2006. № 3. С. 42 – 53. 5. **Семенченко А. І.** Категорійно-понятійний апарат стратегічного планування забезпечення національної безпеки // Стратегічна панорама. 2008. № 2. С. 20 – 31. 6. **Пунда Ю. В., Телелим В. М., Музиченко Д. П.** Планування сил для виконання бойових завдань у гібридній війні // Наука і оборона. 2014. № 3. С. 30 – 35. 7. **Закон України** "Про національну безпеку України"

від 21.06.2018 № 2469-VIII. 8. **Довідник** з довгострокового оборонного планування / Рада з досліджень та технологій НАТО: група з досліджень, аналізу та моделювання (SAS). 2001. 9. **НАТО.** Використання сценаріїв довгострокового планування оборони. URL: <http://www.plausiblefutures.com/55074>. 10. **Уокер Р. С.** На шляху до управління оборонним потенціалом: дискусійний документ, 2002. 11. **Рекомендації** з оборонного планування на основі спроможностей в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України: затв. Міністром оборони України від 12.06.2017. 12. **Виступ** заступника начальника Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майор В. Талалая 13 листопада 2018 року. 13. **Виступ** директора Департаменту воєнної політики, стратегічного планування та міжнародного співробітництва Міністерства оборони України О. Меліхова 15 лютого 2019 року.

МЕТОДИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОЦЕНИВАНИЮ ИМЕЮЩИХСЯ ВОЗМОЖНОСТЕЙ ФУНКЦИОНАЛЬНЫХ СТРУКТУР СОСТАВЛЯЮЩИХ ОБОРОНЫ

Анатолий Григорьевич Петренко

Министерство обороны Украины, Киев, Украина

Систему оборонного планирования, внедрение которой продолжается в Украине, сосредоточено на возможностях. Важным элементом системы оборонного планирования является оборонный обзор, порядок проведения которого утвержден постановлением Кабинета Министров Украины от 31 октября 2018 № 941. Несмотря на то, что ожидаемым конечным результатом оборонного обзора является формирование перспективной модели Вооруженных Сил и других составляющих сил обороны с учетом реальных и потенциальных угроз в военной сфере и финансово-экономических возможностей государства, становится очевидным, что от качества научного обоснования процедур проведения оборонного обзора зависит способность Украины противостоять вызовам и угрозам будущего. Поскольку одной из целей проведения оборонного обзора является оценка "имеющихся возможностей по эффективному реагированию на вызовы и угрозы в военной сфере", приобрели актуальность вопросы научного обоснования методического подхода к оценке имеющихся возможностей функциональных структур составляющих обороны. Опыт НАТО показывает, что введенные в странах Альянса подходы к планированию на основе возможностей позволили применить концепцию развития сил обороны стран-партнеров по принципу "эффективность в противовес количеству" и функционально интегрировать процессы оборонного и бюджетного планирования. Конечной целью такого планирования является формирование в прогнозируемых экономических условиях комплексных возможностей сил обороны, достаточных (или максимально возможных) для гарантированного (максимально достижимого) выполнения определенных задач.

В статье раскрыт методический подход к оценке возможностей функциональных структур сектора безопасности и обороны, который позволяет с незначительными трудозатратами оценить имеющиеся возможности их носителя как на этапе проведения оборонного обзора, так и во время передачи подразделений в состав объединенных сил. Полученные с использованием приведенной методики результаты могут быть использованы для развития имеющихся возможностей или разработки проектов для формирования новых возможностей. Указанный методический подход

является общим для всех групп возможностей, поэтому для полного учета специфики конкретных функциональных групп возможностей может потребовать некоторой детализации. Кроме того, указанный методический подход может быть положен в основу программно-расчетного обеспечения процессов оборонного планирования.

Ключевые слова: оборонное планирование, возможности, оценивание возможностей

METHODOLOGICAL APPROACH TO ASSESSMENT OF THE AVAILABLE CAPABILITIES OF THE FUNCTIONAL STRUCTURES OF DEFENSE COMPONENTS

Anatolii Petrenko

Ministry of Defense of Ukraine, Kyiv, Ukraine

The system of defense planning which currently being implemented in Ukraine is focused on capabilities. An important element of the defense planning system is the defense review, the procedure for which was approved by the decision of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 31 October 2018 № 941. Despite the fact that the expected end result of the defense review is the formation of a promising model of the Armed Forces and other components of the defense forces, taking into account the real and potential threats in the military sphere and the financial and economic capabilities of the state, it is clear that the quality of the scientific substantiation of the defense review procedures defines ability of Ukraine to face future challenges and threats. As one of the objectives of the defense review is to assess "the capacity to respond effectively to challenges and threats in the military sphere", the issue of scientific basis for the methodological approach to assessment of the available capabilities of functional structures of the defense components has become topical. NATO's experience shows that the capacity-based planning approaches introduced in the countries of the Alliance made it possible to apply the concept of developing the defense forces of the partner countries on the principle of "efficiency versus quantity" and functionally integrate the processes of defense and budget planning. The ultimate goal of such planning is the formation in the predicted economic conditions of the integrated capabilities of the defense forces, sufficient (or maximum possible) to ensure (maximum achievable) performance of certain tasks.

The article develops a methodological approach to assessment of the capabilities of the functional structures of the security and defense sector, which enables them to assess the available capacity of their carrier both at the stage of the defense review and during the transfer of units to the joint forces with a small labor cost. The results obtained with this method can be used to develop existing capabilities or to develop projects for the formation of new capabilities. This methodological approach is common to all groups of capabilities, therefore in order to fully take into account the specificity of specific functional groups of capabilities, it may require some level of detail. In addition, this methodological approach can be used as the basis for the program-calculated support of defense planning processes.

Keywords: defensive planning, capabilities, capabilities assessment.

References

- 1. The order** of the defense review by the Ministry of Defense [Poryadok provedennya oboronnoho ohlyadu Ministerstvom oborony]: By the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 31, 2018, № 941.
- 2. Rusnak I.S., Petrenko A.G.,** Yakovenko AV, Romanyuk I.M. Defense planning on the basis of capabilities: features and prospects of implementation [Oboronne planuvannya na osnovi spromozhnostey: osoblyvosti ta perspektyvy vprovadzhennya] // Science and defense. 2017. № 2. P. 3 - 10.
- 3. Gorbulin V.P.,** Kachinsky A. B. Strategic Planning: Solving the Problems of National Security [Stratehichne planuvannya: vyrishennya problem natsional noyi bezpeky]: Monograph Kyiv: NISS, 2010. 288 p.
- 4. Bogdanovich V.Yu.,** Semenchenko A.I. Method of strategic planning formalization in the field of state administration ensuring national security of the state [Sposib formalizatsiyi stratehichnoho planuvannya u sferi derzhavnoho upravlinnya zabezpechennam natsional noyi bezpeky derzhavy] // Strategic Panorama. 2006. № 3. P. 42-53.
- 5. Semenchenko A.I.** Categorical and conceptual apparatus of strategic planning for ensuring national security [Katehoriyno-ponyatiynny aparat stratehichnoho planuvannya zabezpechennya natsional noyi bezpeky] // Strategic Panorama. 2008. № 2. P. 20 - 31.
- 6. Punda Yu.V.,** Telelim V.M., Muzichenko D.P. Forces planning for carrying out combat tasks in a hybrid war [Planuvannya syl dlya vykonannya boyovykh zavdan u hibrvidniy viyni] // Science and defense. 2014. № 3. P. 30 - 35.
- 7. The Law of Ukraine** "On National Security of Ukraine" [Zakon Ukrainy "Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy"] dated June 21, 2018, № 2469-VIII.
- 8. Longterm Defense Planning** Guide / NATO Research and Technology Council: Research, Analysis and Modeling Group (SAS). 2001.
- 9. NATO.** Using Long Term Defense Planning Scripts [E-Resource] URL: <http://www.plausiblefutures.com/55074>.
- 10. Walker R. S.** On the Way to Management of Defense Capacity: Discussion Paper, 2002.
- 11. Recommendations** for capability based Defense Planning in the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine [Rekomendatsiyi z oboronnoho planuvannya na osnovi spromozhnostey v Ministerstvi oborony Ukrainy ta Zbroynykh Sylakh Ukrainy]: Approved by Minister of Defense of Ukraine dated 12/06/2017.
- 12. Presentation** of the Deputy Chief of Defense and Mobilization Planning Department of the General Staff of the Armed Forces of Ukraine Major General V. Talalaya on November 13, 2018.
- 13. Presentation** of the Department of Military Policy, Strategic Planning and International Cooperation of the Ministry of Defense of Ukraine Director O. Melikhov on February 15, 2019.